

encallada f. Encallar

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

encallador m. Lloc on és fàcil
que s'hi encallin els vehicles, les naus

encallament m. Acció d'encallar
o d'encallar-se; l'efecte.

encallar v. intr. i tr.

Intr. (o pron.) Éver privat, un vehicle,
d'anar endavant per raó d'un
obstacle que traua els seus movi-
ments. Encallar o encallar-se, un
carro, en un sot d'un camí, en
un fangússar, en un sorral, en
un aquarnall, etc. Encallar una